

RĪGAS DOMES PILSĒTAS ATTĪSTĪBAS DEPARTAMENTS
PILSĒTVIDES ATTĪSTĪBAS PĀRVALDE

Tālrunis 67105816, e-pasts: pad@riga.lv
www.rdpad.lv

Uzņēmējdarbības funkciju nodrošināšanai nepieciešamo teritoriju
tematiskā plānojuma
paplašinātās darba grupas sanāksme

PROTOKOLS

2016. gada 23. septembrī

Rīgā

Nr. 5

Rīgas domē, Rātslaukumā 1, Sēžu zālē
Sanāksme tiek atklāta plkst. 9.40

Sanāksmi vada:

Ilze Purmale Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes vadītāja, direktora vietniece pilsētvides attīstības jautājumos

Sanāksmē piedalās:

Inese Sirmā Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas vadītāja, pārvaldes vadītāja vietniece;

Karīna Jansone Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā teritorijas plānotāja;

Lauma Auziņa Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā projektu vadītāja teritorijas plānošanas jomā;

Gunta Bičevska Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā ĢIS speciāliste – teritorijas plānotāja;

Aigars Kušķis Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Vēsturiskā centra plānošanas nodaļas vadītāja vietnieks;

Elgita

Beinaroviča Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas eksperte administratīvās pārraudzības jomā;

Ivars Millers Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas eksperts teritorijas plānojuma jomā;

Egita Gaile	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojamu nodaļas projektu vadītāja sabiedrības līdzdalība jomā;
Irbe Karule	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojamu nodaļas galvenā teritorijas plānotāja;
Kristaps Niedols	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojamu nodaļas transporta infrastruktūras plānošanas inženieris;
Guna Jankovska-Galzone	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojamu nodaļas vides pārvaldības galvenā projektu vadītāja;
Ingrīda Žubure	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojamu nodaļas vides pārvaldības galvenā projektu vadītāja;
Ilmārs Grīntāls	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Stratēģiskās vadības pārvaldes Stratēģiskās uzraudzības nodaļas galvenais monitoringa speciālists;
Andris Ločmanis	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Stratēģiskās vadības pārvaldes galvenais telpiskās attīstības plānotājs – ĢIS eksperts

Citu institūciju / organizāciju pārstāvji:

Ruta Andersone	Rīgas domes Īpašuma departamenta Nekustamā īpašuma pārvaldes Īpašuma apzināšanas un formēšanas nodaļas Ziemeļu sektora vadītāja;
Gunta Kļaviņa	Rīgas domes Īpašuma departamenta Īpašuma atsavināšanas pārvaldes Juridiskās nodaļas vadītāja-juriste;
Jānis Lejnīeks	Rīgas Austrumu izpilddirekcijas Nekustamā īpašuma nodaļas ekonomikas attīstības projektu vadītājs;
Dina Krūka	Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas Teritorijas attīstības un apsaimniekošanas nodaļas vecākā referente;
Ģirts Jansons	Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas Ekonomikas attīstības, nekustamā īpašuma un projektu nodaļas projektu vadītājs;
Jānis Andiņš	Rīgas domes Satiksmes departamenta Transporta būvju plānošanas pārvaldes Projektēšanas dokumentācijas nodaļas vadītāja vietnieks;
Guna Smilga	Rīgas brīvostas pārvalde;
Armands Velīks	VVD Lielrīgas RVP Atļauju daļas Tehnisko noteikumu un vides informācijas sektora vadītājs;
Edgars Bērziņš	Latvijas Arhitektu savienība, SIA "AEBB"
Sergejs Nikoforovs	Latvijas Arhitektu savienība, SIA "NAMS";
Andis Kublačovs	SIA "Linstow Center Management"
Aiga Kāla	SIA "ELLE";
Oskars Beikulis	SIA "ELLE"
Lolita Čače	SIA "Grupa 93"
Kritīne Casno	SIA "Grupa 93"
Žanete Jansone	Mangaļsalas iedzīvotāju biedrība;
Lilija Ogle	Vecmīlgrāvja attīstības biedrība

Sanāksmi protokolē:

Solvita Kalvīte Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā projektu vadītāja sabiedrības līdzdalības jomā

Darba kārtībā:

1. Diskusijas atklāšana.
2. Iepazīstināšana ar Uzņēmējdarbības funkciju nodrošināšanai nepieciešamo teritoriju tematiskā plānojuma mērķiem, darba uzdevumu, saturu.
3. Diskusija:
 - 3.1. Rūpniecības uzņēmumu klasifikācija;
 - 3.2. Nosacījumi rūpnieciskās darbības turpināšanai dzīvojamās teritorijās un rūpnieciskās darbības paplašināšanai dzīvojamo teritoriju tuvumā;
 - 3.3. Pakalpojumu centru klasifikācija.
4. Citi priekšlikumi.

I. Pirmā atklāj sanāksmi un iepazīstina klātesošos ar saviem kolēģiem un rudens sesijas paplašināto darba grupu sanāksmju grafiku.

K. Jansone sniedz prezentāciju par Uzņēmējdarbības funkciju nodrošināšanai nepieciešamo teritoriju tematiskā plānojuma mērķiem, darba uzdevumu, saturu.

Pirmais diskusijas jautājums “Rūpniecības uzņēmumu klasifikācija”.

I. Pirmā: Varbūt ir kādi precizējoši jautājumi? K. Jansone mēģināja skaidrot sistēmu, kādu mēs mēģināsim ieviest, lai skaidrība būtu lielāka, lai varam nodalīt ražošanas jomas un kategorijas un būtu skaidrs, kurā zonā, kuras no iespējamām darbībām būs atļautas.

J. Lejnīks: Par atkritumu apsaimniekošanu. **Kurā kategorijā ietilpst komposta laukumi?**

K. Jansone: Līdz zināmam apjomam atkritumu apsaimniekošana ir pakalpojums. Mums pašiem ir diezgan lielas diskusijas gan savā starpā, gan ar atbildīgajām institūcijām par to, kā atkritumu apsaimniekošanu klasificēt. Kaut kādā ziņā tas tiek arī risināts Valsts un pašvaldības funkciju nodrošināšanai nepieciešamo teritoriju tematiskajā plānojumā. Ir nodalītas tās jomas, kurā brīdī atkritumu apsaimniekošana ir pakalpojums, un kurā brīdī tā ir jau darbība ar lielu ietekmi uz vidi – vairāk saistīta ar atkritumu uzglabāšanu, pārstrādi.

A. Kublačovs: Man vispārīgāks jautājums, ne par kategorijām, bet apjomu ražošanas teritorijām. **Kāda bija argumentācija palielināt % ražošanas teritorijām?** Vai tas ir pilsētas stratēģiskais mērķis – stiprināt ražošanu, vai – uzņēmēju pieprasījums?

K. Jansone: Pieprasījums no uzņēmējiem, protams, ir. Nereti tās teritorijas, kuras šobrīd tiek piedāvātas kā rūpnieciskās attīstības teritorijas, infrastruktūras nodrošinājuma ziņā nav īpaši piemērotas. Šī darba procesa laikā visas šīs teritorijas tika pārskatītas un noteiktas, kuras ir perspektīvi attīstāmas, kuras ir neattīstāmas.

I. Sirmā: Vēlos piebilst, ka šajā teritoriju noteikšanas procesā tika ļoti vērtēta esošā situācija un spēkā esošās piesārņojošo darbību atļaujas. Teritorijas, kuras jūs redzējāt, ir noteiktas,

balstoties uz jau esošiem rūpniecības uzņēmumu puduriem, lai pēc iespējas jaunajā teritorijas plānojumā mazināt esošu neatbilstošu izmantošanu.

E. Bērziņš: Vai šī klasifikācija būs kā vadlīnijas? Vai tā Rīgā kļūs par likumu?

I. Sirmā: Šobrīd doma - šo tabulu, kas visiem ir izdrukāta, likt kā pielikumu apbūves noteikumiem. Tas ir pie būvniecības ieceres, pie piesārņojošās darbības atļaujas izvērtēšanas. Lai iesniedzot, būtu skaidrs, kādu piesārņojošo darbību uzņēmējs vēlas veikt. Mūsuprāt, tas padara skaidrākus spēles noteikumus, jo tabula ir ļoti detalizēta un atbilst šī brīža MK noteikumu pielikumam par piesārņojošo darbību atļauju izsniegšanu. Doma to ir stiprināt kā pielikumu apbūves noteikumiem saistošā veidā.

J. Andiņš: Vai tika vērtēta kaut kāda ietekme uz ielu tīklu, transportu, plānojot uzņēmējdarbības teritorijas?

I. Sirmā: Šīs teritorijas tika pētītas, izvērtētas un noteiktas SIA "Grupa 93" pētījumā, kur mēs šodien daļēji prezentējam. Katrai šai teritorijai tematiskajā plānojumā būs pieejams raksturojums, kas sevī ietver gan esošo inženierinfrastruktūras nodrošinājumu, gan esošo transporta infrastruktūras nodrošinājumu. Runājot par teritoriju turpmāko attīstību, no plānošanas viedokļa ir ļoti vēlams detalizētāka izpēte un lokāla plānošana – tā jau ir turpmākā plānošanas stadija. Protams, ņemot vērā arī to, kāda mēroga, kāda apjoma attīstība tur nāktu vēl papildus iekšā.

Ž. Jansone: Kā šī klasifikācija ietekmēs uzņēmumus, kas jau šobrīd strādā šajās teritorijās, piemēram, Brīvostas un Piejūras dabas parka teritorijas?

I. Sirmā: Kā jau es minēju, primārais mērķis ir skatīties, kur jau ir izveidojušies šie uzņēmumu puduri, mēģināt mazināt esošo neatbilstošu izmantošanu. Tas tālāk uz esošo uzņēmumu ietekmi uz piegulošām dzīvojamām apbūves teritorijām ir jāvērtē jau tālāk, izstrādājot Rīgas teritorijas funkcionālo zonējumu un jāmēģina sabalansēt šīs savstarpējās ietekmes. Pamatmērķis ir mazināt uzņēmumu neatbilstošu izmantošanu.

Ž. Jansone: Tas nozīmē, ka nākotnē ir iespējama kādu uzņēmumu slēgšana?

I. Sirmā: Esošajā plānojumā mums ir diezgan daudz uzņēmumu, kas atrodas neatbilstošā izmantošanā, un lai mēs to mazinātu, mēs pārskatījām ļoti detalizēti šīs izsniegtās piesārņojošās darbības atļaujas, un tāpēc arī varbūt jaunā plānā parādīsies vairāk teritorijas, kur ir pieļaujama rūpniecības attīstība.

I. Purmale: Es nedaudz precizēšu. Pamatā ir runa par tām teritorijām, kur kādreiz jau ir bijusi ražošanas un ir esoša ražošanas infrastruktūra. Strādājot šī brīža plānu, bija tā vēlme daudziem īpašniekiem transformēt šīs teritorijas no ražošanas uz dzīvojamo, jo toreiz bija aktuāls dzīvojamais fonds, kas toreiz bija galvenais bizness. Tāpēc šī brīža plānā tās ir zonētas kā jauktas ar dzīvojamo funkciju. Reāli tur ir šī ražošanas infrastruktūra. Un, protams, šī brīža ekonomiskā situācija, kas dzīvokļi šobrīd vairs nav tik aktuāli un cilvēki saprot, ka ir ļoti efektīvi izmantot šo jau esošo infrastruktūru. Līdz ar to tā darbība ir atbilstoša šai infrastruktūrai, tikai tā neatbilst plānotajai situācijai. Tāpēc ir šī pretruna un neatbilstība. Mēs tādā veidā mēģinām to sakārtot.

J. Andiņš: Piemērs “Latvijas Balzams” teritorija pie A. Deglava tilta. No transporta viedokļa šī uzņēmuma atrašanās šādā vietā RD Satiksmes departamentam rada lielas “galvassāpes”. Tiek palielināts kravu transports uz Pērnavas ielas un radītas problēmas ielu tīklam un iedzīvotājiem. Ir esoši uzņēmumi, par kuriem būtu ilgtermiņā jādodomā.

K. Jansone: Šķiet, esam pietuvojušies otrajam diskusiju jautājumam.

I. Purmale: Pirms ķeramies pie otrā jautājuma, vai visiem klātesošajiem ir skaidrs, kāds šis iedalījums varētu būt un kādam mērķim tas tiek paredzēts? Vai ir kādi priekšlikumi kaut ko precizēt vai pamainīt? Vai varētu piekrist, ka mēs šādu klasifikāciju un iedalījumu pievienojam saistošā veidā apbūves noteikumiem?

Ja priekšlikumu, nav varam pāriet pie nākamā jautājuma.

K. Jansone sniedz prezentāciju .

Otrais diskusijas jautājums “Nosacījumi teritorijām ar esošu rūpniecību dzīvojamo teritoriju tuvumā”.

K. Jansone: Kurš no piedāvātajiem variantiem šķiet labākais?

J. Lejnieks: Lai atbildētu uz jautājumu par šo izvēli - **vai kāds ir parēķinājis, kādu pelņu atkritumu pārstrādes uzņēmumi ienes pilsētas budžetā?**

K. Jansone: Noteikti to varētu aprēķināt, bet es to neesmu izdarījusi uz šo sanāksmi. Mēs varam paskatīties kartē, vai kādam no šiem uzņēmumiem pārsniedz 2 miljonus eiro.

A. Kublačovs: **Ja jāizvēlas no trim variantiem, tad labāks ir pirmais variants:** 1) tiek saglabāta pēctecība; 2) neviens neliedz uzņēmumiem turpināt darboties, bet būtu jābūt atrunātiem punktiem par rekonstrukciju, ievērot vides prasības, netiek pasliktināta situācija iedzīvotājiem; 3) uzņēmējdarbība jau tagad ir atļauta visur. Pat savrupmāju rajonā var nodarboties ar uzņēmējdarbību, tikai ar specifiskām lietām. Tā ir pārāk plaša un nevajadzīga piezīme.

Tā ir utopija, ka visi tagad tikai ražos, tie laiki ir pagājuši.

I. Sirmā: Trešais variants tika ielikts kā neliela provokācija. Mēs ļoti labi saprotam, tas tomēr ir Rīgas vēsturiskā centra tuvums un apbūves aizsardzības teritorija. Lai redzētu to bildi. Gribēju uzdot retorisku jautājumu: pirmais variants ir esošajā teritorijas plānojumā noteiktais risinājums. Jautājums – cik šis teritorijas plānojumā noteiktais risinājums ir efektīvs, un vai tas strādā? Kā jau teica, atkritumu apsaimniekošana tur ir un tā kā esoša neatbilstoša var turpināt savu darbību. Kādā veidā ar teritorijas plānojuma palīdzību tomēr panākt šīs teritorijas samērīgu transformāciju un atkritumu apsaimniekošanu un atkritumu apsaimniekošanu no turienes dabūt ārā. Šī brīža plāns parāda, ka tas nav pietiekams un efektīvs risinājums teritorijas transformācijai uz jaukta centra apbūvi.

A. Kublačovs: Skaidrs, ka teritorijas plānojums un jebkurš plānošanas dokuments ir pasīvais instruments. Nevar darbojošam uzņēmumam vienā dienā pateikt – tev jāiet ārā, izņemto, ja ir pārkāptas prasības. Otrs – to var saukt par piespiedu motivējošām metodēm - nekustamā īpašuma nodokļa atlaides, spiedieniem, degradētās teritorijas faktoriem. Šeit tas nebūs īsti

risinājums un jau tas ir pietiekoši no plāna viedokļa – uzlikt šādu prasību – neatbilstoša izmantošana, rekonstrukcija ir gandrīz neiespējama, ja vien neiekļauj iekšā atrunas punktus. **Es nestādos priekšā nevienam pasaules valsti, kurā tā darītu – ka uzliek un vairs nedrīkst turpināt to, ko esi darījis.** Te iestājas citi procesi – Atsavināšana sabiedriskā labuma vajadzībām vai tml.

J. Lejnicks: Par atkritumiem. **Ir liela starpība, kas tas par produktu un no kurienes tas produkts, ko apstrādā.** Savāc no rīdziniekiem vecos televizorus un uz vietas utilizē vai pa dzelzceļu pieved no Moldāvijas kaudzēm televizorus.

K. Jansone: Es varu atšifrēt, ko nozīmē šie kodi, ko var redzēt arī izdales materiālos. 5.9. darbība – iekārtas nolietoto transportlīdzekļu apstrādei smalcinātājos ar jaudu līdz 75 tonnām dienā vai kuģu vraku reģenerācijai vai uzglabāšanai. 5.10. darbība ir iekārtas sadzīves atkritumu šķīrošanai vai īslaicīgai uzglabāšanai, t. sk., pārkraušanas stacija, kur uzņemšanas ietilpība ir 30 un vairāk tonnu atkritumu dienā. 5.13. darbība ir iekārtas īslaicīgai, ne ilgāk par gadu, bīstamo atkritumu uzglabāšanai ar kopējo ietilpību līdz 50 tonnām. Piemēram, pārkraušanas stacijas, konteineru noliktavas, izņemot atkritumu uzglabāšanu to rašanās vietā. Vai tik īsu laiku vai tik nenozīmīgos daudzumos, ka tie nerada risku cilvēku veselībai vai videi.

I. Purmale: Kādas vēl domas par šo?

S. Ņikiforovs: Pieturoties pie šī dalījuma – tuvāk vēsturiskajam centram, tālāk – **vajadzētu noteikt prasības dažāda veida uzņēmumiem, nevis sagrupēt pa kaut kādām kategorijām, konstatēt neatbilstošu izmantošanu, kura varētu ilgt ļoti ilgi.**

Ierēdņiem ienākumi rodas no pievienotās vērtības, kas rodas ražojot. Drēzdenes piemērs – autorūpnīca no jauna tika iebūvēta dzīvojamā rajonā, nepilna kilometra attālumā no vēsturiskā centra, kur tika ieguldīti milzīgi līdzekļi, lai šo vēsturisko centru kaut cik savestu kārtībā. Man šķiet, ka tas ir rosinošs piemērs. Godīgi sakot, plānošanā, arhitektūrā šī diskusija pacelta - **Eiropa ir kļūdījusies, iztukšojot visas savas pilsētas no ražošanas** un pārnesot to uz Ķīnu un Indiju. Tādā veidā lielā mērā apdraudot pati sevi.

Atkritumu nozare ir ļoti cerīga un spēcīga nozare. Jāatceras, ka Taivāna pirms 50 gadiem kā reizi sāka ar atkritumu pārstrādi, kur milzīgos kuģos viņiem pieveda no visām pasaules malām. Tad sāka montēt televizorus, kurs pārdeva par pus cenu.

Varbūt pati pieeja TmP ir nepareiza.

Mēs rēķināties ar tām tehnoloģijām, kādas bija pieejamas no aizvēstures. **Nepieciešams noteikt ražotnēm konkrētas prasības, kādas būtu jāievēro, ja tās atrastos konkrētā vietā. Ja esi spējīgs izpildīt – uz priekšu!** Ja neesi spējīgs izpildīt – tad pazūdi! “Ampelēšanās” ar neatbilstošu izmantošanu ir jābeidz. Ir jāuzstāda konkrētas prasības un tur var dzīvot mūžīgi mūžos. Tas attiecas gan uz esošiem, gan jauniem uzņēmumiem.

I. Purmale: Tad es precizēšu – pieeja, man liekas, mums ir pareiza. Mēs vēl neesam tikuši līdz trešajam jautājumam, jo tur būs runa par šiem nosacījumiem, lai šis neatbilstošais statuss nebūtu un lai tas tur varētu pastāvēt. Protams, par atkritumiem runājot, tāda emocionāla piebilde – mēs jau nepārstrādājam atkritumus, mēs šobrīd tikai to vien darām, kā uzkrājam un pēc tam kaut kur sūtām projām. Negatīvā ietekme ir ar to, ka atkritumi tiek uzglabāti neslēgtās telpās, bez notekūdeņu kanalizācijas, bez lietus ūdens kanalizācijas un viss tas negatīvais, kas piesārņo grunti, līdz ar to mēs ļoti cīnāmies ar šo mums šķietami nevēlamo darbību. Bet, ja

mēs raudzītos uz to no perspektīvas viedokļa, tas ir jautājums, kā to dara, un kā to vispār mēs noorganizējam. Paldies par Tavu priekšlikumu, mēs sapratām.

A. Kublačovs: Atbalstu, ko S. Ņikiforovs saka. **Nepieciešami nosacījumi, vides prasības.** Nerekomendēju salīdzināt ar Taivānu. Šaubos, vai to vispār var salīdzināt. Tas ir cits stāsts ar citu atkritumu apjomu. Pats tur esmu bijis un redzējis, mums to nevajag ne Bolderājā, ne citur Rīgā.

I. Purmale: Mēs droši vien tādos apjomos arī neesam spējīgi runāt.

J. Lejnieks: Varbūt mēs lietojam nepareizu vārdu – atkritumi. Tās ir otrreizējās izejvielas.

I. Purmale: Vai par šo tēmu vēl kas? Vai varam pāriet pie nosacījumiem?

L. Čače: Par piemēru – VEF teritoriju. Domāju, ka **teritorijas plānojuma izstrādē nedaudz jāskatās tuvāk, cik procentuāli šajā vietā ir dzīvojamā apbūve, cik uzņēmējdarbība. Tas arī var noteikt svaru kausa virzīšanos par labu vienai vai otrai – uzņēmējdarbībai vai dzīvojamai apbūvei.**

K. Jansone: Šajā konkrētajā gadījumā dzīvojamā apbūves nav vispār. Jo tā ir bijusī industriālā teritorija.

L. Čače: Tur uz stūra ir trīs mājas.

K. Jansone: Tāpēc tieši ir tā dilemma, ko tur īsti darīt, jo faktiski tur ir industriālā apbūve, lielais plāns ir humanizēt šo teritoriju. Kas ir labāk?

E. Bērziņš: **Varbūt var apvienot 1. un 2. variantu un noteikt kā Jauktas apbūves teritoriju. Kāpēc šodien ir nepieciešama tāda detalizācija?** Pēc tam būs detālplāni, kur to var risināt. Bieži vien situācijas ir ļoti atšķirīgas. Mēs uzliekam sev tādu slogu un barjeru, kam jālec pāri, ja esam kļūdījušies. Ir izdarīts liels, labs analīzes darbs, bet tāpēc visu nevajadzētu pārstrādāt jau šodien noteikumiem. **Labāk būtu vadlīnijas, kuras var detalizēt tālākajā plānošanā, mūsdienās, šajā dinamiskajā laikmetā plāna elastība ir ļoti, ļoti svarīga.**

A. Veliks: **Aicinu apskatīties arī no tāda viedokļa, kas šai teritorijai ir apkārtnē – apkārtnē ir diezgan daudz satiksmes infrastruktūras, kas ir diezgan intensīvi izmantota - dzelzceļš, maģistrālās ielas, gaisa piesārņojums, trokšņi, vēsturiskais piesārņojums. Vērtēt, vai tur vajadzētu attīstīt dzīvojamo apbūvi.** Manā skatījumā tā varētu būt starpzona starp dzīvojamo un rūpniecisko, varētu tur uzņēmējdarbības attīstība turpināties. Dzelzceļš ir diezgan liels ietekmju objekts un tas būtu kā pāreja uz tālāko dzīvojamo apbūvi.

I. Purmale: Tas būtu laikam 2. variants. Vienīgi mums jāpatur prātā, ka tur transporta problēmas ir diezgan lielas un kaut kā ir jārisina piekļuve, lai šī uzņēmējdarbība varētu veiksmīgi attīstīties.

Trešais diskusiju jautājums: “Nosacījumi dzīvojamās apbūves un rūpniecības uzņēmumu līdzāspastāvēšanai”.

K. Jansone sniedz prezentāciju. Piemērs – Maskavas priekšpilsēta. Uzņēmums, kurš nodarbojas ar saldēto produktu ražošanu, pelmeņiem. Uzņēmums ir iesniedzis lūgumu paplašināt savu darbību, atrodas dzīvojamā teritorijā.

Otrs piemērs – Šampēteris, industriāla teritorija, 5 uzņēmumi: tabakas izstrādājumu ražošanas uzņēmums, transportlīdzekļu smalcināšana pie dzelzceļa, mēbeļu ražošana, dizaina un poligrāfijas uzņēmums un uzņēmums, kurš ražo plastmasas preces. Vienlaikus šī teritorija, p, ir paredzēta kā jaukta teritorija ar dzīvojamo funkciju, tur ir esošas privātmājas un pēdējos gados arī attīstās dzīvojamā apbūve. Lai pieņemtu lēmumu – ļaut vai neļaut šim uzņēmumam paplašināties vai turpināt darbību, priekšlikums ir izvirzīt sekojošus nosacījumus: ja šis uzņēmums ir esošs neatbilstošs, tad tas drīkst turpināt vai paplašināt darbību, ja nepalielina piesārņojuma slodzi uz vidi, nepalielina trokšņu lielumu uz dzīvojamajām vai publiskajām teritorijām, uzņēmumam ir pieslēgumi pie centralizētajiem inženiertīkliem, ja tādi ir iespējami, darbību veic slēgtā telpā vai ar slēgtiem paņēmieniem, netiek palielināts objektu rūpnieciskais avāriju risks, šīs darbības paplašināšanas rezultātā uzņēmums vispār neiegūst bīstama objekta statusu, transporta plūsmu palielinājums nepārsniedz 20% no esošā.

Kāds ir jūsu vērtējums – vai šādi nosacījumi būtu pietiekami?

A. Kublačovs: 1. un 2. punkts nav nepareizi, bet nepieciešams papildināt - var palielināties piesārņojums vai troksnis, ja tiek veikti kādi pasākumi, kas nemazina šī trokšņa vai piesārņojuma palielināšanos uz piegulošajām teritorijām. Piemēram, būvē autostrādi un apkārt uztaisa trokšņu sienu. Troksnis visticamāk kaut kā palielināsies, tas nozīmē, ka mēs vispār neko nevaram izpildīt.

K. Jansone: Tas nav domāts tā, ka tagad kāds ies un mērīs trokšņu līmeni uzņēmumā, kur notiek ražošana, bet dzīvojamā teritorijā izmērīs trokšņu līmeni un kā uzņēmums būs spējis ar to tikt galā.

A. Kublačovs: Tikai jāraksta ļoti precīzi, zinot, kā Būvvalde interpretē.

K. Jansone: Šis bija tāds vispārīgāks formulējums, formulējums ir detalizētāks, kas teksta ziņā arī aizņem vairāk vietas.

I. Purmale: Šis ir saīsinātais variants. Tematiskajā plānojumā tas ir noformulēts daudz precīzāk.

A. Kušķis: Maksimāli vajadzētu virzīties uz tādu terminoloģisku attīstību, lai neatbilstošu izmantošanu nebūtu spiesti pielietot normālos gadījumos. Visapkārt savrupmājas un viens uzņēmums ir.

Runājot par jauktajās apbūves teritorijām, vajadzētu virzīties, ka tā tomēr ir legāla un pieņemama uzņēmējdarbība, pieņemot, ka ievēro attiecīgos nosacījumus.

Mēs bremsējam ekonomisko attīstību vismaz pašreizējā plānojuma variantā. Sevišķi ar jaukto dzīvojamo apbūvi, kurā paši redzam no piemēriem, bieži pat nav dzīvojamās apbūves, bet nosaukums ir tāds un viss, kas normāli darbojas, ir neatbilstošs. Tas būtu darāms, izkristalizējot plānošanas procesā jau tiešām izveidojošās teritorijas vai absolūti skaidrās teritorijas, kur dominē kaut kāda laba funkcija, atstājot diez gan atklātu jautājumu šajās neskaidrajās teritorijās, kur īsti nevar saprast, kā tā teritorija virzītos. Rīgā nav problēmu ar zemi, ar platībām, jāļauj šīm jauktajām zonām brīvāk attīstīties. Caur detalplānošanas vai lokālpānošanas procesu pamazām novirzīties vai nu uz dzīvojamo pusi vai uz ražošanas pusi.

I. Sirmā: Priekšlikums ir ļoti labs, bet ir vispārīgie teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi un tur ir stingri noteikts, ko kurā funkcionālā zonā mēs varam ielikt kā atļauto izmantošanu. Tāds ir šī brīža regulējums valstī. Ja teritorijas plānojumā ir noteikta jaukta centra apbūves teritorija, mēs nekādā veidā nevaram ielikt kā atļauto izmantošanu smago rūpniecību. Man nav idejas, kā to var izdarīt, varbūt kādam klātesošam ir.

Vispārīgos apbūves noteikumos jaukta centra apbūves teritorijā nav pieļaujama noliktava. Mēs esam devuši priekšlikumus ministrijai, bet pagaidām atsaucības nav.

K. Jansone: No vienas puses diezgan konkrēti, bet tajā pašā laikā arī pietiekami nekonkrēti ir uzskaitītas nozares, kas ietilpst vienā un otrā rūpniecībā.

A. Kušķis: **Termini ikdienā tiek pārprasti. Ja tā ir atļautā izmantošana, tai vajadzētu tikt saprastai kā galvenajai izmantošanai.** Noliktava ir angārs, kurā tikai glabā preces. Absurda situācija - uzņēmums it kā var būt, bet glabāt neko neļauj, jo tā ir uzrakstīts, kaut gan patiesībā tā ir palīgizmantošana, tas ir nepareizi.

J. Andiņš: **Jāprecizē transporta jautājums tieši par kravu transporta plūsmu pieaugumu.** Tās ir dažādas lietas – palielinās vieglais transports – tas ir viens, bet, ja uzņēmums plāno palielināt smagā kravu transporta pieaugumu, tad šādi gadījumi, manuprāt, nebūtu pieļaujami. Prasītos detalizācija. Arī vieglajam transportam 20% ir daudz. Varētu % samazināt. **Nepieļaut kravu transportus, virs noteiktās tonnāžas, lai saprot to, ka tās ir lielās, smagās mašīnas. 2) samazināt %. Varbūt nepieciešams pamatot ar transporta plūsmu izpēti.**

K. Jansone: Varbūt ir vērst pieminēt ielu kategorijas?

I. Sirmā: Uzaicinu RD Satiksmes departamentu uz kopīgu sanākumi. Mums šobrīd ir līgums par transporta plūsmu izpēti metodiku. Šī līguma ietvaros Rīgas pilsētai tiks izstrādāti transporta plūsmu modelēšanas metodikas kritēriji, prasības iesniedzamiem datiem un analīzei. Nākamajā tikšanās reizē būtu lietderīgi, ka piedalītos arī RD Satiksmes departaments, jo mēs tieši par šo tēmu runāsim.

E. Bērziņš: **Vēlreiz gribu akcentēt, ka nevajag iet uz detalizāciju.** Mēs sevi mānām. Nosacījumi pārvērtīsies par likumu. Mēs šodien nevaram pateikt atšķirību – noteikumi vai nosacījumi. Mums teritorijas plānojumā ir noteikumi, detālplānojumā ir nosacījumi. **Virzībai jābūt uz elastību. Mazāk ciparu,** tas ir nepareizi – ielikt ciparus! Ko nozīmē – transporta plūsma nepārsniedz 20%? Ja tie ir noteikumi, tad 21 % nevarēs būt. Cipars ir nepieļaujams likumā.

I. Purmale: Mēs varam strīdēties par 20%, bet, ja nav nekāda regulējumam, tad būvvalde nevar izšķirt šos papildus nosacījumus.

E. Bērziņš: Viss būtu pareizi, ja būtu kā vadlīnijas. Nākošajā plānošanas līmenī – lūdzu.

I. Purmale: Mēs cenšamies daudzus jautājumus atstāt uz nākošajiem plānošanas līmeņa dokumentiem. No otras puses, uzņēmējiem ir liela problēma ar laiku, ar termiņiem un viņi ļoti baidās un negrib izstrādāt detālplānus, lokālplānus. Mēs jau viņiem stāstām, ka bez šiem zemākas plānošanas līmeņa dokumentiem tāpat neiztik, bet iespēju robežās, ko mēs varam

pateikt plānā, mums vajag pateikt. Mēģināsim vismaz kaut kādas lietas nodefinēt, kuras tiešām var iztikt bez detālpilnplānojuma.

J. Lejniaks: Par termiņiem: Nolikta ir loģistikas infrastruktūras objekts. Maskavas forštates tuksnešainajā ainavā pelmeņu ražotāji netraucē.

I. Purmale: Tas jau ir labi, ja netraucē.

K. Jansone: Tāpēc jau mēs mēģinām saprast, kuras ir tās darbības, kuri ir tie uzņēmumi, kas iedzīvotājiem netraucē un cik lielā apmērā. Protams, mēs esam ieinteresēti, lai šī uzņēmējdarbība attīstās, bet tajā pašā laikā, lai cilvēkiem ir patīkami dzīvot. Lai nav tā, ka nāk nelaimīgi cilvēki un saka, ka uzņēmums viņiem traucē normāli dzīvot. Es domāju, ka Rīgā ir gana daudz tādu vietu, kur iedzīvotāji ļoti stipri un slikti izjūt uzņēmuma ietekmes uz savu dzīves kvalitāti.

I. Purmale: Es saprotu, ka mēs tomēr sliecamies uz to, ka nosacījumus kaut kādus šiem uzņēmumiem ir jāizvirza. Atkarībā no iedalījuma kategorijas šīm trīs daļām, par ko mēs runājam. Vienam būs stingrāki, otram mazāk stingri attiecībā uz ražošanas ierobežošanu, trešajam ir prioritāte ražošanā. Vai no tiem nosacījumiem, ko esam minējuši, varbūt ir kaut kas, kas būtu papildināms, ko neesam piefiksējuši. Varbūt kaut kas lieks.

J. Lejniaks: Par piesārņojuma slodzi. Par tiem pelmeņiem – ja uzņēmums strādā, kāds tur piesārņojums? **Vai nav kategorijas – mini uzņēmums**, par kuru vispār pirmais punkts ir diezgan dīvains.

K. Jansone: Šim mini uzņēmumam ir B kategorijas piesārņojošās darbības atļauja. Tas nozīmē, ka kaut kāda ietekme uz vidi tam ir, ko ir izvērtējušas kompetentas institūcijas – Lielrīgas reģionālā vides pārvalde.

I. Sirmā: Vēl šie nosacījumi stājas spēkā tajā brīdī, ja uzņēmums vēlas palielināt apjomu, un tad vērsas Lielrīgas reģionālās vides pārvaldē ar pieprasījumu atļaujas grozījumiem. Savukārt Pārvalde prasa pašvaldībai nosacījumus atļaujas grozījumiem. Mēs kā atbildīgā institūcija sniedzam šos obligātos nosacījumus, kas ir jāizpilda, palielinot, piemēram, ražošanas atļauju. Otrs variants – pie būvniecības procesa - uzņēmums vēlas kaut ko rekonstruēt. Tas ir tikai pozitīvi, jo pretējā gadījumā viņam nav vispār iespējas attīstīties un ir liegta apjoma palielināšana. Tad arī uzņēmums nekad neieguldīs tehnoloģiju uzlabošanā un arī būves rekonstrukcijā. Tas ir tikai pozitīvi – ļaut uzņēmumam attīstīties, kaut arī viņš ir esošs neatbilstošs, bet, izvirzot nosacījumus. Tā ir šī brīža koncepcija.

A. Ločmanis: Es gribētu **papildināt punktu par lietus ūdens pieslēgumu**. Ņemot vērā, ka Rīgā lietus ūdens kopsistēma jau ir pārslogota, tur **būtu jāprecizē** - nevis obligāti ir jāpieslēdzas, bet **jāveicina ilgtspējīgie risinājumi, pēc iespējas lietus ūdeni izmantot otrreizēji un paturēt teritorijā, kur tas nolis.** Tikai tad, ja tas nav iespējams, tad būtu jāmeklē risinājumi, kā to novadīt prom no teritorijas. Ņemot vērā klimata pārmaiņas un to, ka lietus ūdens būs arvien vairāk un biežāk, **neveicināt pilsētas sistēmas noslodzi.**

I. Purmale: Pēc šodienas sarunas, es saprotu tā, ka vismaz vairākums piekrīt, ka nosacījumi ir jārada, lai ir skaidri noteikumi, arī uzņēmējiem ir skaidri noteikumi, pie kādiem viņš varēs eksistēt konkrētajā zonā un iedalījumā.

K. Jansone: Tematiskajā plānojumā nosacījumi jebkurā gadījumā ir vadlīnijas, kas vai nu tiks pārvērstas noteikumos, vai izvērtēti tālāk teritorijas plānojuma izstrādes laikā.

I. Purmale: Tad sapratīsim, kas no tā visa varētu aiziet saistošā veidā uz apbūves noteikumiem.

J. Lejnieks: Vai administratīvais akts ir gan nosacījumi, gan noteikumi? Vai, saņemot nosacījumus, tos var apstrīdēt?

I. Sirmā: Atbilstoši Administratīvā procesa likumam administratīvais akts tiek apstrīdēts Administratīvā likuma noteiktajā kārtībā.

J. Lejnieks: Vai, saņemot nosacījumus, tos var apstrīdēt?

I. Purmale: Protams, jā.

I. Sirmā: Starpība ir apstrīdēšanas kārtībā. Tematisko plānojumu apstiprina ar pašvaldības lēmumu, kurš ir saistošs tikai pašvaldības struktūrvienībām un nav saistošs trešajām personām. Teritorijas plānojumu apstiprina ar saistošajiem noteikumiem un tur ir Teritorijas attīstības plānošanas likumā noteikta šī apstrīdēšanas kārtība, kas ir diezgan ilgs un smagnējs process un pagarina plānojuma spēkā stāšanos. Administratīvais akts pakļaujas Administratīvā procesa likumam.

Ņemot vērā visas šīs smagnējās procedūras - apstrīdēšanas, uzņēmēji ir pie mums vērsušies ar lūgumu – pēc iespējas šos risinājumus noteikt teritorijas plānā un pēc iespējas izslēgt izstrādāt detalizētākus plānojumus, jo tas apgrūtina attīstības ieviešanu. Ir jāatrod kaut kāds balanss starp šīm abām lietām. Mēs nevaram vienā vai otrā grāvī, mums ir jāatrod kaut kāds vidusceļš.

I. Purmale: Vēl būs laiks, nav gluži šodien jāpieņem galīgais lēmums un viss. Bet varbūt par uzņēmējdarbības tēmu vēl ir kaut kas, par ko mēs šodien nerunājam.

A. Kublačovs: Par pakalpojuma centriem. Esmu izlasījis ar SIA “Grupa 93” pētījumu un tur bija dažādi priekšlikumi. **Kas no tā, kas bija pētījumā, būs tematiskajā plānojumā un tālāk apbūves noteikumos?** Rīga ir definējusi, ka vēlas vēsturisko centru vai centrālo daļu diezgan vitālu, lai tā stiprinātos. Savukārt dati par cilvēku un klientu plūsmām rāda, ka diezgan pieaug viss, kas ir perifērijā, savukārt centrā cilvēku skats samazinās. Nav runa par iedzīvotājiem, bet par klientiem. **Viena no lietām, ko var ar plānojumu stimulēt, nosaka konkrētas vietas, kur pilsētas centrā var un kur nevar tirdzniecības centrus.** Skandināvijā un Lielbritānijā tam tiek ārkārtīgi pievērsta uzmanība publiskās ārtelpas labiekārtošana un funkciju dažādošana pilsētas centros. **Lai cilvēkus vilktu iekšā.** Nedēļas nogalēs mēs vairāk redzam tūristus.

I. Sirmā: Līdz šim brīdim mums nav izdevies par šo tēmu detalizētāk izdiskutēt. Ir jāpieņem lēmums attiecībā uz lielveikaliem, ko regulēt un ko atstāt brīvi. Tirgus ir tirgus un tomēr jāskatās pieprasījums. Bet ir kaut kādas lietas, t. sk., transporta infrastruktūra un publiskās

ārtelpas lietas, kuras būtu jāregulē un jāizvirza prasības centru izveidei un turpmākajai attīstībai. Es domāju, ka mums vēl būs laiks par šo padiskutēt un tas būs jaunā teritorijas plānojuma izstrādes gaitā. Runa ir par saistošajiem noteikumiem.

Tas, kas izriet no SIA "Grupa 93" pētījuma, to mēs iestrādāsim arī tematiskajā plānā, bet – cik es atceros, tur bija pamatā nofiksētas jau esošās vietas, kur ir lielveikali un no prasību viedokļa tās prasības autonovietņu izveidei, uz publiskās ārtelpas tēmu virzītas.

I. Karule: Es varu papildināt. Publisko ārtelpu tematiskajā plānojumā, kur mums bija sadarbība ar SIA "Grupa 93", ir iestrādāti nosacījumi, kādi varētu būt šiem pakalpojumu centriem un tieši arī lielveikaliem, lai nodrošinātu sasniedzamību, sasaiste ar apkārtējo teritoriju, īpašu uzsvaru liekot uz kvalitatīvu publisko ārtelpu.

L. Čače: Droši vien, ka ne viss, kas ir tematiskajā plānojumā, tiešā veidā ir liekams apbūves noteikumos, bet kritērijus publiskās ārtelpas kvalitātei mēs gribētu paredzēt un noteikt: labiekārtotās teritorijas īpatsvaru, apstādījumu izvietojumu gadījumā, ja priekšpagalmā ir izvietotas autostāvvietas utml.

A. Kušķis: Svarīgi, kā mēs uztveram jēdzienu, kas robežojas ar dzīvojamās apbūves teritorijām. Vai tā ir dzīvojamā zona lielā apbūve vai atsevišķa māja, varbūt dzīvoklis. Tas ir jāsaprot un prognozējot, kā nosacījumi un noteikumi tiks izmantoti praksē.

Jautājums vides speciālistiem SIA "ELLE". Vai šīs A, B, C atļauju kategorijas ir pietiekams komplekss, lai uz tā pilnībā balstītu uzņēmumu izvietojuma iespējas? No kādiem kritērijiem šīs atļaujas pamatā veidojas? Vai ar to pilnībā pietiek?

A. Kāla: Ideālas situācijas nav arī šeit, bet pati piesārņojošo darbību klasifikācija ir balstīta izejot no tā, kāda ir iespējamā konkrētā piesārņojošā uzņēmuma slodze uz vidi. Darbs vienreiz jau ir izdarīts, iedalot uzņēmumus A, B, C kategorijas uzņēmumos un tā nepareizākā rīcība vai, kāpēc mēs šo pieeju vēlamies virzīt uz priekšu, ir radīt Rīgai kaut kādu savu iedalījumu un mēģināt klasificēt Rīgā vienā veidā un valsts līmenī citā veidā, beigās uzņēmējs ir apjucis pavisam. Pamatam, mūsaprāt, jābūt valstī esošai klasifikācijai (A, B, C kategorijas), kas balstīta uz ietekmi uz vidi. Un tad vērtēt, uz kuru pusi pabīdīt, elastīgāk piemērojot Rīgai. Tas ir tas diskusiju objekts, par ko varam runāt.

A. Kušķis: No kā jūs slodzi uz vidi esat rēķinājuši? Kādi faktori veido to slodzi?

A. Kāla: Tas netiek rēķināts. Šajā gadījumā mēs runājam par ekspertu vērtējumu, piemēram, A kategorijai uzņēmumu klasifikācija ir vienota visā Eiropas Savienībā. Tālāk katrā valstī ir nacionālas īpatnības, bet tiek ņemts vērā, kādi ir potenciālās piesārņojošās emisijas veida gan gaisā, gan ūdenī, atkritumu apjoms, kas veidojas. Jebkuram vides speciālistam, paskatoties uz konkrētu tehnoloģiju, viņam šis priekšstats jau galvā ir, ko viņš, aizejot uz šādu konkrētu uzņēmumu dabā, sagaidītu. Ja tā ir ķīmiskā rūpniecība, mēs rēķināties ar konkrētām sekām; ja tur ir putošas darbības, mēs saprotam, ka tur būs liels gaisa piesārņojums; ja tie ir notekūdeņi, tad būs liela slodze uz ūdenstilpnēm. Bet tie nav cipari. Jebkurā gadījumā, jebkurā līmenī arī Eiropas Savienībā, tā ir reāla politika un tā r vienošanās, ko mēs esam gatavi akceptēt un ko nē un cik tālu konkrētajā nozarē. Tehnoloģijas ir attīstījušas, lai piesārņojumu novērstu tā rašanās vietā. Vienas ražošanas to var izdarīt veiksmīgāk, citām nav iespēju.

I. Purmale sniedz informāciju par rudens sesijas paplašinātajām darba grupām un izmaiņām sanāksmju grafikā, par to tiks izsūtīta atsevišķa informācija.

Tiek sniegta informācija par sabiedrības iepazīstināšanu ar tematiskajiem plānojumiem novembrī.

Paldies visiem par atbalstu!

Sanāksme tiek slēgta plkst.11.10

Sanāksmes vadītāja,
Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētvides attīstības pārvaldes vadītāja,
direktora vietniece pilsētvides attīstības jautājumos

I. Purmale

Sanāksmes protokolētāja,
Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas
Galvenā projektu vadītāja sabiedrības līdzdalības jomā

S. Kalvīte